

Záplave obrazov násilia, hlúposti, krutosti, prejavov nenávisť sa zúfalo usilujú vyrovnaf rozmanité „dobré správy“, ale tie nie sú vstave stlmiť prevažujúci dojem, ktorý ťažko čo len verbalizovať. Niečo so svetom nie je v poriadku. Tento pocit, rezervovaný kedysi pre precitlivých básnikov, sa dnes stáva epidémiou neurčitosti, zovšadiaľ presakujúcim nepokojom.

AGORA ► O. Tokarczuk

Je to teda aj tak, že *dnešná spoločnosť prehráva svoju kultúru*, prichádza o ňu podobne ako o svoju zdravú prírodu – a sama si tým podpisuje ortiel: stáva sa hračkou v rukách šialencov, podvodníkov a rozličných kreatúr najhrubšieho zrna (...). Dajme si záležať na udržateľnej priechodnosti sveta, aj toho na Slovensku.

EDITORIÁL ► S. Chrobáková Repar

Nie vždy sa darí nie vždy Obrazy tmavnú vekom Staroba ich zachvacuje na ceste Pochytí ich pochybnosť a potom v zime aj v lete je čas na zahodenie hlavy A keď ťa to vstrebe potom leť

SPOMÍNAME ► Z. A. Hlavenková

Raz ešte napokon aj zo mňa spisovateľ bude, ako to mám na vizitke vytlačené – vyzerá to ako proroctvo, tá moja navštívenka, čiernymi literami na bielom vytlačená, ten čierny luciferov plášť som zdedil po predkoch husitských kazateľoch, aj svoju dikciu a meč mi požičali, kým od sličných a prasličných pánov urodzených mám strach z násilia a posadnutosť pravdou.

Z DENNÍKA ► I. Kadlečík

topografia dokonalých vrstevníc (sebaklam) / bolo by treba mať božskú silu aby žena žila / so sebou v úplnej pravdivosti...

V ZÁBERE ► M. Haugová

Premenlivý a neodbytný text čitateľa do seba vŕhaje, opantáva ho, ba pohlcuje, no keď sa nám všetko to rôznorodé či variované, vypovedané i nedopovedané uloží a uleží v hlave, začnú sa nám späť vynárať obrazy, situácie, okamihy, na ktoré sa nezabúda, ostrovy v oceáne, oázy v púšti, životodarné body či pásma v citovej a myšlienkovj, duchovnej a duševnej vyprahnutosti našej doby, v tom „kolektívne zdieľanom“, hystericky ahistorickom časopriestore (...).

V ZÁBERE ► M. Jurovská

Umělkyně v rámci surrealizmu byly tedy vystaveny genderovým kontextům a situacím, které je stavěly do složitých kontradiktorních situací (...). Jak se s touto situací ve svém díle *Harmonie* umělecky vyrovnala Remedios Varo?

ŠTÚDIA ► Z. Kalnická

Nancy K. Miller vo svojej arachnologickj koncepcii metaforou ženského písania ako tkania vyzdvihuje o. i. subjektivitu ženskej tvorby, ktorá je vytváraním textu aj seba samej. V písaní žien vidí špecifickú emanáciu ich telesnosti a tvorivej energie, pričom zdôrazňuje vzťah tvorby a každodenného života. Kucbelovej próze je možné interpretovať práve v tomto kontexte (...). ► Mrzí ma, že sa Čepiec podaril len spolovice.

KYVADLO ► R. Majerek
► L. Šafranková

Kniha tak predstavuje skôr rizomatickú sieť bez stredu a pevných okrajov,

čo takisto korešponduje s post-štrukturalisticky orientovaným zmyslaním a tvorbou Bodnárovej – a to aj v dlhodobejšej perspektíve (...). ► *Nezvestný* (...); je to antiromán zámlk, absencie románu, bielej a slepej línie, tiahnucej sa pomedzi slová, a napokon pohlcujúcej text i autora. ► Multižánrovosť a intertextuálnosť sú síce znakmi poetiky Mojžišovej, ktoré môžeme pozorovať už v predchádzajúcich dielach, no autorka nezvládla mieru využitia a kombinovania jednotlivých postupov. ► Rosová je v *Tvojej izbe* konečne uveriteľná, šuchot papiera nahradila autentickým prežívaním protagonistky a ako bonus pridala vycibrený jazyk.

KRITIKA ► D. Rebro ► Dalfar
► S. Sivčová ► M. Buzinkaiová

Myslím si, že top-počiny na Slovensku sa pokojne môžu merať s českými najkrajšími a najodvážnejšími knihami. To, čo je však iné, sú všeobecné pomery kvality a nekvality na trhu, a tiež diskusia, ktorá o dizajne prebieha v Česku a na Slovensku. ► Na Slovensku je, žiaľ, veľká väčšina učebníc stále neestetická a ich vizuálna úroveň sa vôbec neposúva.

TÉMA ► D. Olejníková ► M. Rozinajová

Istý religiózny filozof povedal, že ľudská prirodzenosť inklinuje k zlu, čo by sa zdalo veľmi pesimistické, ale podľa mňa je to optimistický výrok v tom, že k dobru sa treba prepracovať, že dobro nie je zadarmo.

BONUS ► S. Rakús

No, pomyslí si sivá myš bez mena, je čas na myšie / fungovanie, po temných kútoch a skrytých miestach / hrýzť a hľodať laná, čo držia / spoločenskú pretváрку / ako veľkú plachtu prevesenú cez / zločiny a nepochopiteľné podlosti.

AKORD ► B. Korun

Babička stála na břehu. V jednu chvíli ukázala na hejno motýlic a prohlásila: „Plácají se životem jako my.“ Příliš dobře jsem tomu nerozuměl. Vzpomínám si, že mě zarazilo to „my“, že se mě to tak jednoznačně týká. A taky že jsme na tom s babičkou úplně stejně...

HMYROM! ► P. Borkovec

